

Vino la căminul cultural să auzi cuvînt despre înflorirea agriculturii

De bună seamă că în aceste zile foarte mulți țărani muncitori au citit și au vorbit despre proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului nostru cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Interesul față de acest document este deosebit de mare în satele din întreaga țară.

Orice om harnic se bucură mult aflînd că în următorii 2-3 ani, în satul său, în toate satele patriei, ogoarele vor fi mai mănoase și munca mai spornică. Pentru aceasta proiectul de Directive prevede însemnate măsuri economice, organizatorice și tehnice, care să ducă la un puternic avînt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Se prevede ca prin muncă bine întocmită să se lărgească ogoarele patriei, suprafața arabilă, ca în anul 1956 țara să aibă 10.000.000 hectare de pămînt arabil. Tot în anul 1956, producția globală de cereale va ajunge la 10.500.000 tone. Te bucuri din adîncul inimii cînd afli că în 2-3 ani vom avea o producție de bumbac neegrenat de 100.000 tone; poporul o să aibă mai mult zahăr, intrucît producția de sfeclă de zahăr va crește în 2-3 ani pînă la 2.100.000 tone, iar cea de floarea soarelui pînă la 430.000 tone. În 2-3 ani numărul de vite — și mai cu seamă de vaci — se va înmulți în mare măsură.

Fiecare măsură, fiecare cifră din proiect arată ce preț mare pune statul nostru democrat-popular pentru propășirea agriculturii. Numai în anii 1955-1956, agricultura noastră va primi 10.000 tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri, 12.000 pluguri de tractoare, 5.500 mașini de semănat și plantat, mii de secerători-legători, combine, mii și mii de alte mașini agricole.

În școlile statului vor fi pregătite zeci de mii de cadre pentru agricultură, care vor stăpîni o înaltă tehnică necesară propășirii agriculturii noastre.

Planul minunat pentru înflorirea agriculturii noastre — proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului — să-l cunoască fiecare sat, fiecare cătun, fiecare țaran muncitor. El privește atît pe țărani cu gospodării individuale, cit și S.M.T.-urile, gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Se prevăd măsuri însemnate pentru îmbunătățirea sistemului de colectare a unor produse, de stabilire a impozitului agricol, de contractare a plantelor tehnice și altor produse. În privința propagandei agricole, a muncii cultural-politice de masă la sate, măsurile din proiect pun sarcini de cinste în fața activiștilor culturali, a învățătorilor și tuturor celor ce se îngrijesc de ridicarea culturală a satului.

Să venim la căminul cultural, să cerem să se organizeze conferințe în legătură cu proiectul de Directive; să citim ziarele ce vin în sat, din care aflăm cit de minunate sînt căile ce se deschid agriculturii noastre. Sfătuiindu-ne cu deputații, ascultînd cuvîntul agitatorilor, vom putea să dăm viață măsurilor prevăzute în proiectul de Directive, pentru înflorirea agriculturii noastre, pentru bunăstare în fiecare casă de om harnic.

ALBINA

Revista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 350

8 pagini — 15 bani

Miercuri 8 septembrie 1954

Toamna, pe ogoarele patriei

Acum cîteva zile colectiviștii din satul Siliștraru, raionul Brăila, au însămințat rapița de toamnă. Într-o sigură zi ei au și semănat întreaga suprafață de 5 hectare planificată. În această muncă s-au evidențiat colectiviștii Petrache

Statan, Mihalache Tudor și alții.

De asemeni și la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie” din comuna Movila Miresii a fost însămințată rapița pe suprafața de 35 hectare.

Tăslăuanu Vasilica
corespondent

* * *

Filele calendarului se rup una după alta. În vîi strugurii s-au copt, iar mătasea porumbului începe să se usuce. Sînt semne că toamna a venit.

Țăranii muncitori din comuna Brăești, raionul Tg. Frumos, știu că însămințînd la timp, la anul vor culege recolte bogate. Dar ei mai știu că pentru a însămința la vreme, trebuie să ai din timp unelte reparate și sămința pregătită. Astfel, țăranii muncitori Nicolae C. Nistor și

Ilie I. Ștefan și-au cumpărat fiare de plug, și-au reparat plugurile și grapele, iar sămința de griu de toamnă au pregătit-o așa după cum au învățat la cercul agrotehnic. Dar nici Aurel Darabă și Ilie Ion nu s-au lăsat mai prejos. Ei ca și alții au terminat de reparat plugurile și grapele, au pregătit sămința și sînt gata pentru a începe însămințările de toamnă.

* * *

De îndată ce au început a se ivi primele semne ale toamnei, țăranii muncitori din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia, au început a face pregătiri în vederea însămințărilor. În același timp cu lucrările de recoltare ei au făcut și arături pentru însămințările de toamnă și primăvară. Pînă la 30 august au arat mai mult de 50 la

sută din suprafața de teren planificată pentru însămințări și au selecționat însemnate cantități de sămințe. Printre cei care au terminat pînă acum arăturile de toamnă sînt țăranii muncitori Spinu Dumitru, Ioni Rașid, Spinu Maria și alții.

C. Constantinescu
corespondent

În scopul asigurării hranei animalelor

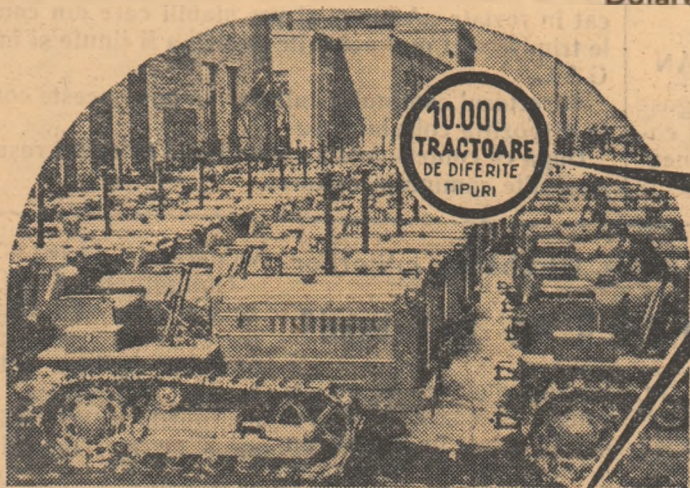
Pe drumul ce urcă șerpind spre vîrfurile dealului Cekend, din Regiunea Autonomă Maghiară, în mijlocul unei păduri de brad se întind pășunile „Láz” și „Egetetvéz” sau „a celor 17 sate” — cum le numesc localnicii. Prin aceste locuri, au venit într-o bună zi din toamna anului trecut oameni aducînd cu ei tractoare, unelte, etc...

...Așa au început în toamna anului 1953 lucrările de îmbunătățire a pășunilor „celor 17 sate”. Astăzi lucrările sînt în plină desfășurare. Canalul lung de 9 km este săpat și în curs de pietruire. Au fost defrișate peste 1.300 hectare au fost îngrășate cu îngrășăminte azotoase 530 hectare, iar pe o suprafață de 420 hectare s-a introdus pășunatul sistematic pe parcele. Primele roade au început a se vedea. Dacă pînă anul trecut o vită mare avea nevoie de 2 hectare pășune, în acest an suprafața îngrășată cu îngrășăminte azotoase, pînă la 1 iulie, pe un hectar au pășunat 2 vite mari, iar după 1 iulie, ca rezultat al îngrășămintelor chimice aplicate pe 2 hectare, pășunează 5 vite mari.

Ardeleanu Ion
corespondent

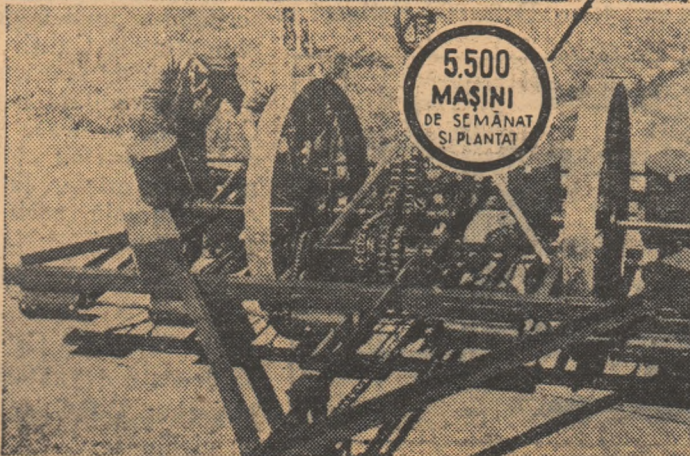
Dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaj de reparații, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale, este o problemă hotărîtoare pentru dezvoltarea agriculturii.

(Din proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.)

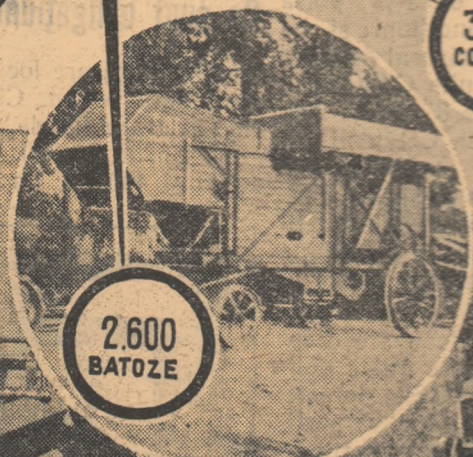

10.000
TRACTOARE
DE DIFERITE
TIPURI

IN 1955-1956
SE VOR LIVRA
AGRICULTURII:

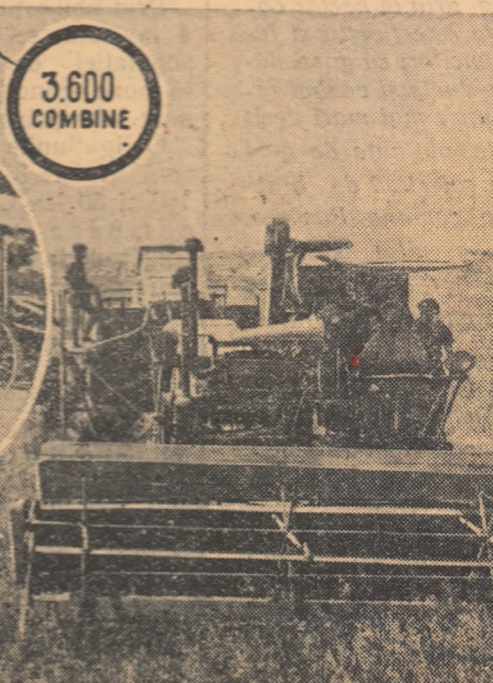

5.500
MAȘINI
DE SEMĂNAT
ȘI PLANTAT

2.600
BATOZE

3.600
COMBINE

Vom avea o colectivă puternică

Mă întorceam din marea Tară a Socialismului cu gândul încă la minunatele înfăptuirii ale colhoznicilor sovietici... Satul colhoznic, cu clădirile lui frumoase, cu școli moderne, cinema, tografe, săli de lectură, cluburi, apoi lanurile acelea nesfârșite de grâu care îți încântau ochii, toate acestea nu le puteam șterge atât de ușor din memorie. În același timp însă, nu mă puteam opri să nu mă gândesc cu bucurie și la colectiva din sătulețul de la marginea Constanței, unde muncesc de patru ani de zile.

Noi simțem încă la începutul drumului pe care au mers colhoznicii sovietici. Dar gospodăria noastră va înflori la fel, va face din sătucul în care se află un sat mândru, modern, asemenea satelor colhoznice. De curînd această speranță a mea s-a întărit mai mult. Am citit cu nemărginită bucurie Proiectul Directivei celui de al II-lea Congres al Partidului, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, și mi-am dat seama că multe din visurile pe care ni le-am făurit se vor putea transforma în realitate. Ceilalți

membri ai gospodăriei au primit cu aceeași bucurie Directivele, deoarece au înțeles că ele ne vor fi de un real ajutor în munca de zi cu zi. Șeful de echipă la brigada de cîmp, comunistul Pătrașcu Gheorghe, Ali Amet Achif, care cu familia sa a făcut 762 zile-muncă, colectivisti harnici și pricepuți, muncesc parcă cu și mai mult avînt de cîteva zile. Și ca ei mai sînt mulți în colectiva noastră.

Dacă noi am reușit să realizăm pînă în prezent multe lucruri frumoase, apoi mai avem încă destule de făcut ca să întărim temeinic din punct de vedere economico-organizatoric gospodăria. Iată, de pildă, cei 100 cai, 47 vaci mulgătoare, 700 oi, 1000 păsări, precum și alte animale cuprinse în ferma noastră zootehnică, au nevoie de o îngrijire deosebită. De aceea, am citit și recitat cu deosebită bucurie pasajul din Directive care arată că gospodăriile agricole care au efective mari de animale vor primi cîte un zootehnician. De asemenea, Directivele vorbesc de aplicarea și sistematizarea conveerului verde pe care ne-am gândit și noi să-l apli-

căm pentru a asigura animalelor hrana rațională pe tot timpul anului. Din Directive am mai aflat că statul ne va pune la dispoziție mașini pe care încă nu le avem ca: combine de recoltat porumb, combine de recoltat furaje pentru siloz, aparate de muls electrice și altele, cu ajutorul cărora vom putea mări producția. În felul acesta va crește fondul de bază al gospodăriei și valoarea zilei-muncă a fiecărui colectivist.

Multe din prevederile Directivei ne-au arătat nouă greșelile de care le-am făcut în muncă, precum și ce mai avem de făcut ca să crească cu fiecare zi puterea economică a gospodăriei noastre colective. Și numai atunci cînd se va înfăptui acestă, cînd vom avea o colectivă puternică, cu oameni temeinic pregătiți numai atunci vom putea face să înflorească și satul nostru ca să devină un sat nou ca-n basme, așa cum sînt satele colhoznice.

BILECA GHEORGHE
președintele gospodăriei agricole colective „Olga Bancic” din satul Palazul Mare regiunea Constanța

Patria va fi mai bogată și casa mea mai îmbelșugată

Cred că nu există om care să nu dorească să-și aibă casa cît mai îmbelșugată. Eu, una, — împreună cu familia mea — am muncit ani de zile să-mi îmbunătățesc traiul; dar n-am reușit îndeajuns, căci bătrînii mi-au lăsat mostenire și obiceiurile lor de a îngriji pămîntul și vitele, iar roadele ce le-am obținut pînă nu de mult, erau tot ca pe vremuri de mici.

Însă de cîteva ani încoace, prin mijlocul nostru vin tot mai mulți tehnicieni, care ne explică noi metode de a obține recolte bogate și ne îndeamnă mereu să le punem în aplicare. La început nu le-am dat crezare; dar citind prin ziare de recoltele de peste 4.000 kg. porumb la hectar și de 3.000 kg. grâu la hectar obținute de colectivisti și țărării muncitori cu gospodării individuale și văzînd recoltele mult mai mari decît ale mele, obținute de gospodăria colectivă de lîngă noi, din comuna Pasărea, care au ascultat sfaturile tehnicienilor, am început să aplic și eu ceva din metodele lor.

Am citit de curînd cu multă bucurie în proiectul de Directive, însemnatele măsuri de dezvoltare a agriculturii țării noastre în următorii 2-3 ani. În acest proiect partidul prevede o mulțime de îmbunătățiri ale muncii noastre, un nou sprijin pentru noi de a putea obține

belșug de roade. La toate acestea însă trebuie să punem și noi umărul ca să le îndeplinim. De aceea eu mă voi strădui ca în anul viitor, prin aplicarea tuturor metodelor înaintate, să obțin la grâu peste 1.400 kg. la hectar, iar la porumb — prin semănarea în cuburi așezate în pătrat și prin polenizarea artificială, pe lîngă celelalte lucrări — să obțin peste 1.500 kg. la hectar. De asemenea, voi aplica aceste lucrări și la floarea soarelui, ca să obțin o recoltă de peste 1.050 kg. la hectar, cît e prevăzut ca medie în proiectul de Directive. Apoi la bumbac

voi face cu mai multă atenție lucrările de ciupit și cîrmit, ca să culeg peste 700 kg. la hectar, cît am obținut anul trecut.

Prin aceasta eu îmi voi îndeplini două datorii: față de patria mea — care înflorește — și față de casa mea — care va fi mai îmbelșugată. Astfel și cei patru copii ai mei, care astăzi au posibilitatea să-și realizeze visele, vor avea o viață mai fericită.

ANGHELINA DRAGAN
țărăncă muncitoare cu gospodărie individuală din comuna Brănești, regiunea București

Prin obligațiunile C.E.C. 4 la sută se dă puțința populației de a-și plasa în bune condițiuni și cu mult folos prisosul de bani. Obligațiunile C.E.C. 4 la sută sînt de 3 valori: 200, 100 și 50 lei. Cetățenii pot cumpăra obligațiunile C.E.C. de la ghișeele C.E.C. sau de la împuterniciii care vor sta la îndemîna populației pentru aceste operațiuni.

Orice cetățean are dreptul să cumpere atîtea obligațiuni C.E.C. cîte dorește, dîndu-i-se puțința să participe cu toate la tragerile cu cîștig. Tragerile sînt de două feluri: de bază și suplimentare. Tragerile la sorți de bază au loc din 2 în 2 luni, pe cînd tragera

Răspuns la întrebările cititorilor

Ce sînt obligațiunile C. E. C. 4% cu cîștiguri?

suplimentară are loc o singură dată pe an. Cîștigurile la tragerile de bază sînt: 25.000, 10.000, 5.000, 1.000 și 400 lei. La trage-

rea suplimentară se mai adaugă un cîștig de 35.000 lei. În total, în fiecare an, deținătorilor de obligațiuni li se dă 25.000 cîștiguri în

valoare de 14.101.200 lei. Obligațiunile C.E.C. 4 la sută sînt un mijloc sigur și secret de plasament al surplusului de bani. Atît valoarea obligațiilor cît și cîștigurile sînt scutite de orice fel de impozite și taxe. Fiind la purtător (necscriindu-se numele pe ele), obligațiunile C.E.C. se pot vinde oricînd și oricui, fără nici o formalitate. Unitățile C.E.C. de la oraș și sate cumpără oricînd obligațiunile de la oricine, la valoarea nominală, adică 200, 100 și 50 lei.

Prima trageră de bază are loc la 30 octombrie 1954. Cetățeni! Grăbiți-vă să deveniți deținători de obligațiuni C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri.

CĂRȚINOI

V. Em. Galan
BĂRĂGAN

Maria Vlad
CASA APELOR

Romanul „Bărăgan” de V. Em. Galan ilustrează problema atît de importantă a întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în lupta pentru o agricultură înaintată.

Volumul înfățișează situația grea a agriculturii în anii 1947-48, cînd foștii moșieri și uneltele lor încearcă să dezorganizeze agricultura și s-o mențină în starea de înapoiere de mai înainte.

Eroul principal, muncitorul Filip Anton, numit director la o fermă de stat din Bărăgan, începe lupta împotriva acestor elemente. El mobilizează pe țărării muncitori și încheagă un adevărat front de luptă pentru zădărnicierea uneltirilor dușmanilor.

„Casa Apelor”, romanul Mariei Vlad zugrăvește transformările pe trecute în anii puterii populare în viața regiunilor mai înapoiate ale țării, unde trăiau oameni încătușați încă de prejudecăți. Cartea înfățișează traiul unui sat tătăresc în care suflul vieții noi alungă misticismul înrădăcinat de veacuri. Organizația de partid și oamenii înaintați duc o luptă înversunată pentru fărîrea și consolidarea unei gospodării colective, căci dușmanul de clasă folosește toate mijloacele pentru a zădărnici această acțiune. Comuniștii cresc în acest sat tătăresc oameni noi, dornici de a-și făuri o viață mai bună. Cu ajutorul muncitorilor se clădește aci „casa apelor” și puterea electricității schimbă felul de viață al oamenilor.

În atenția directorilor de cămine culturale

Pentru luna septembrie se recomandă căminelor culturale următoarele conferințe:

1. Situația internațională, (va apare în revista „Albina”);
2. Constituția R.P.R. — Constituția mărețelor cuceriri ale poporului nostru;
3. Am pornit cu încredere pe drumul belșugului și al buneistării;
4. Aplicarea metodelor înaintate la însămînțările de toamnă asigură sporuri de recoltă;
5. Plantarea de toamnă a pomilor;
6. Să asigurăm hrana animalelor printr-o bună înșolozare a furajelor;
7. Să recoltăm la timp porumbul, cartoful și sfecla de zahăr;
8. Să respectăm condițiile de contractare la legume, zarzavaturi, animale și produse animale;
9. Să dăm tot mai multe brațe de muncă pentru construcțiile patriei noastre;
10. Un mijloc important de prevenire a bolilor molsitoare;
11. Combaterea omidei păroase a stejarului.

În satele în care există G.A.C., directorul căminului cultural împreună cu responsabilul colțului roșu vor analiza la începutul fiecărei luni planul de conferințe publicat în revista „Albina” și vor stabili care din conferințele trimise sînt mai potrivite pentru a fi ținute și în cadrul G.A.C.

Directorul căminului cultural va pune aceste conferințe la dispoziția colțului roșu.

După ce conferințele au fost ținute la colțul roșu, vor fi restituite căminului cultural.

Tinărul colectivist Zăgănean Ion, din echipa I a brigăzii legumicole a gospodăriei colective „Olga Bancic” din comuna Palazul Mare, regiunea Constanța, la strinsul recoltei de vinete.

2.200 kg. grâu la hectar

Anul acesta întovărășiții din comuna Voivodeni, raionul Tg. Mureș, au obținut 2.200 kg. grâu la hectar. Ei au folosit toate cunoștințele căpătate la cercul agrotehnic și din conferințele ținute la căminul cultural. Sămînța de grâu aleasă cu atenție și tratată, a fost însămînțată în ară-

tură adîncă de toamnă. Primăvara, întovărășiții au avut grijă să grăpeze culturile de grâu, apoi au făcut plivitul la timp și de cîte ori au ieșit buruienile. Secerișul l-au făcut cînd grîul a dat în pîrg, l-au adunat și treierat cu grijă, înlăturînd astfel pierderile de boabe.

Roadele aplicării regulilor agrotehnice

Despre recoltele frumoase obținute de colectiviștii din satul Rovine, regiunea Arad, se vorbește mult prin satele din jur. Pe o suprafață de 20 hectare, colectiviștii au recoltat 2.100 kg. grâu la hectar. Pe o altă suprafață de 20 hectare s-au recoltat 1.800 kg. grâu la hectar. Recolta medie la orz, anul acesta a fost de 2.100 kg. la hectar, la secară de 1.800 kg. la hectar, iar la ovăz de 1.760 kg.

Frumoase au fost și culturile de plante tehnice. Recolta de mac a atins 680 kg. la hectar, la rapiță 745 kg., iar la muștar 790 kg. În grădina irigată a colectivului se recoltează roșii care au ajuns la greutatea de 700 grame bucata.

De curînd colectiviștii din Rovine au deschis o expoziție în care au fost expuse realizările gospodăriei. Colectiviștii au explicat vizitatorilor metodele folosite de ei în lupta pentru sporirea recoltei la hectar. Țăranii muncitori au aflat că pe lingă respectarea regulilor agrotehnice la însămînțări și întreținere, colectiviștii au aplicat îngrășămintele chimice în timpul vegetației pe o suprafață de 40 hectare grâu. La secară și pe 5 hectare floarea soarelui s-a făcut polenizarea suplimentară.

Vizitatorii expoziției au avut prilejul să se convingă asupra roadelor aplicării regulilor agrotehnice.

Ing. agr. LUPȘA ANA

Și-au achitat datoria către stat

Primele boabe de grâu pe care le-au obținut membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai” din comuna Merișani, regiunea Pitești, le-au pus de-o parte pentru a le preda statului. În aceeași zi președintele gospodăriei, Stoica Dumitru, a primit de la baza de recepție chitanța Nr. 1.

După colectiviști, la baza de recepție s-au prezentat cu cotele: țăranul muncitor cu gospodărie mijlocie Ionescu M. Nicolae, comunistul Voica N. Dumitru și țăranul munci-

tor cu gospodărie mijlocie Petrescu Constantin.

Astăzi comuna Merișani nu mai numără nici un gospodar care să nu-și fi achitat cotele către stat. Datorită muncii neobosite a colectivului Arsene Nicolae, care a fost ajutat de deputatul comunal Chivu Grigore, utemista Marin Vasilica, secretarul școlii elementare, Ionescu Toma și alții, comuna Merișani și-a îndeplinit și depășit planul la cotele de cereale. De asemenea și la carne pe primele trei trimestre ale anului.

Întîlnire cu Eroul Muncii Socialiste, Vasile Voichiță

Răsăritul înflăcărat a cuprins mai întîi cerul dinspre dolma Mureșului, apoi s-a întins pe nesimțite peste livezile, miriștile și porumbiștile colectivei din Cenad. La această oră a dimineții totul părea amorțit. Deodată liniștea dimineții fu ruptă de un puternic uruit de motoare.

— Sint cei de la a 6-a — lămuri însoțitorul meu. Amarnici mai sint. Au luat-o cu noaptea-n cap. Să grăbim, altminteri nu-i mai apucăm.

L-am găsit pe Vasile Voichiță doțtorînd un tractor, în timp ce dădea îndrumări tractoristului Virag Carol care era gata de plecare.

★

Vasile Voichiță numără acum 30 de ani. Copilăria și o parte a tinereții sale au fost deosebit de grele.

La vîrsta de numai 14 ani Vasile a plecat de acasă. A plecat să se bage slugă la chiaburi.

Voichiță Vasile avea însă o dorință: Să se facă tractorist. Să muncească pe tractor, dar nu la chiaburi, ci pe ogoarele țărănilor muncitori. În anul 1949, el intră la S.M.T. Sinnicolaul Mare. Nu mult i-a trebuit lui Voichiță să-și arate hărnicia și priceperea, dorința sa de învățtură. În scurt timp a devenit tractorist fruntaș. A urmat apoi școala de șefi de brigadă, apoi i s-a încredințat conducerea brigăzii a 6-a ce lucra pe ogoarele colectivei din Cenadul Mare.

În munca lui, el se străduiește să facă lucru de calitate. Să fie colectiviștii mulțumiți și să îndeplinească planul. Pentru aceasta trebuie să învețe, și Voichiță a început să învețe, să pună în practică cele învățate din experiența tractoriștilor sovietici. Îngrijirea și folosirea rațională a tractoarelor, cum ar fi metoda graficului orar, a fost întotdeauna grija de căpetenie a lui. La însămînțări, de pildă, a pus două semănători după un tractor. Folosind această metodă, și în timpul secerișului punînd două secerători la tractor, a realizat planul la seceriș în proporție de 200 la sută. Pentru a termina dezmiriștitul cît mai de grabă, a pus de asemenea două pluguri la un tractor. O altă metodă

învățată și folosită a fost montarea celei de a patra trupuțe la plugul „Mărgineanca”.

Pentru dragostea cu care a muncit, pentru realizările

colecției despre care nici nu-și putea închipui că ar putea să fie fabricate.

La întoarcere în țară, o altă dovadă a dragostei, a răsplătirii muncii sale din partea poporului muncitor, a partidului și guvernului, îl aștepta pe Voichiță. Primirea celei mai înalte distincții, titlul de Erou al Muncii Socialiste.

★

Șiruri de căruțe ale colectiviștilor se îndreaptă spre arile colectivei. Colectiviștii îl salută cu dragoste pe Vasile al lor. Voichiță le răspunde zîmbind, apoi urmărind cu privirea pe cei ce l-au salutată adaugă:

— Pentru ei și pentru alții ca ei mai am multe de făcut. Știți, acum parcă mă simt mai răspunzător de lipsurile care mai sînt. Am citit cu brigada proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului. Acolo unde se vorbește de munca S.M.T., de la început se arată cît va trebui să ajungă nivelul mecanizării lucrărilor în anul 1956. O serie de alte lucrări vor trebui să fie mecanizate. Îndeplinirea acestor sarcini din proiectul de Directive depinde și de felul cum vom munci noi. Pentru că nu trebuie să așteptăm totul de-a gata. Iată pentru ce am spus că mă simt mai răspunzător.

Clement Munteanu

în muncă, Vasile Voichiță a fost decorat cu „Ordinul Muncii cl. III-a” și cu medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Romine”.

Luna trecută, printre zecile de mii de vizitatori ai Expoziției Agricole Unionale de la Moscova era și Voichiță. L-am întrebât despre expoziție, M-a privit zîmbind.

— Ar trebui să stăm de vorbă o zi încheiată și acum nu-i timp—fu răspunsul lui.

Carnetul său e plin de însemnări de la Expoziția Agricolă Unională. Mai cu seamă din Pavilionul mecanizării. A văzut sute de noi tipuri de mașini agri-

Ca să dea randament, tractorul trebuie să meargă ca un ceasornic. De aceea trebuie să fie îngrijit. Și Vasile Voichiță îl îngrijește ca pe copilul său.

— Mătușico, nu-l cunoști cumva pe învățătorul Gheorghe Șincan?

— Da'cum să nu-l cunosc. Se poate... Doar mi-a fost dascăl.

Răspunsul femeii acesteia, trecute de 50 de ani, m-a pus în incurcătură. Aah! mi-am zis în sinea mea — sint doi Șincani aici în Codlea. Unul mai tânăr și altul mai în vîrstă, bătrîn chiar, dacă i-a fost dascăl pînă și dumneaei.

Dar pe semne că mătușica ghicindu-mi gîndurile, m-a scos iute din incurcătură. Mi-a spus că Gheorghe Șincan a învățat-o carte cînd ea avea 48 de ani și că se număra printre cei 1.100 de foști analfabeți din Codlea.

Văzîndu-mă întunecat oarecum, că mă gîndeam la ceea ce a fost odinioară pe aci, mătușica s-a pornit să mă iscodească:

— Da' ce-ai cu el, maică? E om de ispravă. Dacă l-ai cunoaște... E ca argintul viu. Cînd la școală, printre elevii lui, cînd printre noi, școlarii aștia mai bătrîni, cînd la cămin, de ne mai spune una, alta, cînd la sfat ori la

UN OM DE ISPRAVĂ

partid. Mă mir și mă întreb cînd mai are vreme să mai stea de vorbă cu fetițele și cu nevasta. Azi e la arie, de ajută oamenilor la treierat. Mai pe seară, dacă vrei, îl găsești pe strada gării, care se pietruiește din nou... Că el e deputat în sfatul popular.

Și pentru a mă îndreptînd că într-adevăr Gheorghe Șincan e un om de ispravă, femeia s-a apropiat de mine și mi-a șoptit în taină:

— E învățător emerit. De vreo trei ani. Toată lumea știe. S-a scris și la gazete... De l-ai cunoaște, maică, ai spune și la alții de el... Și femeia s-a pornit să-mi povestească cîte știe ea de învățătorul emerit Gheorghe Șincan.

Sînt ani de-atunci. Un băietan subțire și negruț juca rolul unui învățător într-o piesă de teatru, la serbarea de sfîrșit de an. Băietanul juca cu avînt. Un foc lăuntric îi dădea puteri să se războiască cu „balaurii întunericii lui“. Parcă rostea un

jurămint celor de față: am să învăț și eu carte și am să ajung și eu învățător cu orice preț. Și și-a ținut legămintul. Dar greu a mai fost. Drum plin de cotituri, deznădejdi, încrîncenări și victorii. N-avea de unde să știe băietanul pe atunci, că

pentru a ajunge învățător va trebui să fugă pe ascuns la Făgăraș, să învețe timplăria ca să poată scoate un ban pentru o coajă de piine, să spele podelele domnului director ca acesta să-l scutească de taxă, să salahorească în vacanțele de vară în fa-

brica de schiuri a domnului Urdăreanu, în Codlea.

Cu chiu, cu vai, a ajuns învățător prin 1942 și a primit și o catedră în satul din care plecase...

Povestea asta adevărată, tristă și amară, mi-a spus-o „școlărița“ pe care Gheorghe Șincan a învățat-o carte după ce femeia trecuse de 48 de ani.

Dar tot ea mi-a mai spus o poveste, tot adevărată: povestea luminoasă a victoriilor lui de mai apoi.

— Pe cîți nu i-a învățat carte în Codlea, maică... Ehe! N-o să treacă multă vreme și o să se întoarcă aci la noi de la școli înalte foștii lui învățăcei... Ba ingineri, ba profesori, ba doctori, ba învățători, că nouă ne trebuie mulți și sînt și școli care să-i pregătească. Și-aci la noi sînt două. Iată, vacanța-i terminată și cursurile au început. Și unde ne mai pui pe noi aștia care ne-am unit în colectivă! Invățăm și noi. Invățăm, că

fără învățătură ce ne-am face? Și tot el ne ajută. La el ne ducem cînd sîntem în incurcătură... Și apoi la căminul cultural nu e tot el acela care ne ține conferințe? Cîte n-am auzit noi din gura lui: ba cum s-a ivit omul pe pămînt, ba cum trebuie să ne muncim ogorul după metode înaintate, ba cîte și mai cîte...

Și la școala unde e el director, a pus lucrurile pe roate de merg toate strună. La noi în sat s-a ajuns la un „proțent“ de școlarizare de sută la sută. Totul a fost pregătit ca noul an școlar să înceapă în bune condițiuni. Clasele au fost văruiate, băncile vopsite, podinile curățite.

Se urcase soarele sus cînd m-am despărțit de această femeie, din gura căreia am aflat viața învățătorului emerit Gheorghe Șincan, viața acestui om de ispravă, așa cum a fost și așa cum se deapănă ea ceas de ceas, clipă de clipă, azi.

V. VILCEANU

Artiștii din Poiana

„Vin ciobanii de la munți Cu căciuli'e pe frunți...“

Cuvintele răsună clar, cînd subțirel în rîndurile sopranelor îmbrăcate în ii albe, scurteici și fote negre, cu înflorituri abia

zărîte, cînd gros, bărbătește, în rîndurile bașilor și ale baritonilor, strînși în veste negre de dimie, care fac să se vadă cămășile albe ca spuma. De-a dreapta și de-a stînga celor peste 85 de

coriști frumos rînduiți, fluierașii, toți în cămăși albe, petrecute peste mijloc de șorpare înflorate, lasă să curgă din fluier acorduri vii și pline de armonie, ca niște ape repezi de munte.

În suita de cîntece pe care a prezentat-o corul căminului cultural din comuna Poiana, regiunea Hunedoara, în faza finală a concursului, suită creată și armonizată pentru cor și fluierași de compozitorul sibiian Gheorghe Șoima, vezi pareă munca plină de roade și de avînt a tărănilor muncitori din Poiana: ciobanii care știu să pregătească în sădile cașul dulce și gustos, tăietori de lemne și gateriști care scot din butucii lungi și groși scîndurile trebuincioase și pentru leagănul pruncilor și pentru stîlparele caseilor, femei care știu să toarcă din fuioare lînă subțire și moale ca mătasea și să învîrtă în tigăi plăcintele care împlinesc mesele bacilor de la stîna.

Ascultînd acest cor, ai impresia că te afli undeva pe o culme de munte, străjuită de pajuri și

brazi și că în văi, în urma ciopoarelor de miei și oi vin cîntînd ciobanii.

Și impresia asta nu ți-o risipește nici cortina grea care se lasă peste ultimele șoapte ale corului, nici ropotele de a-

plauze care izbucnesc în sală.

Pentru felul cum s-a prezentat la concurs corul căminului cultural din Poiana, regiunea Hunedoara, a fost distins cu premiul întii.

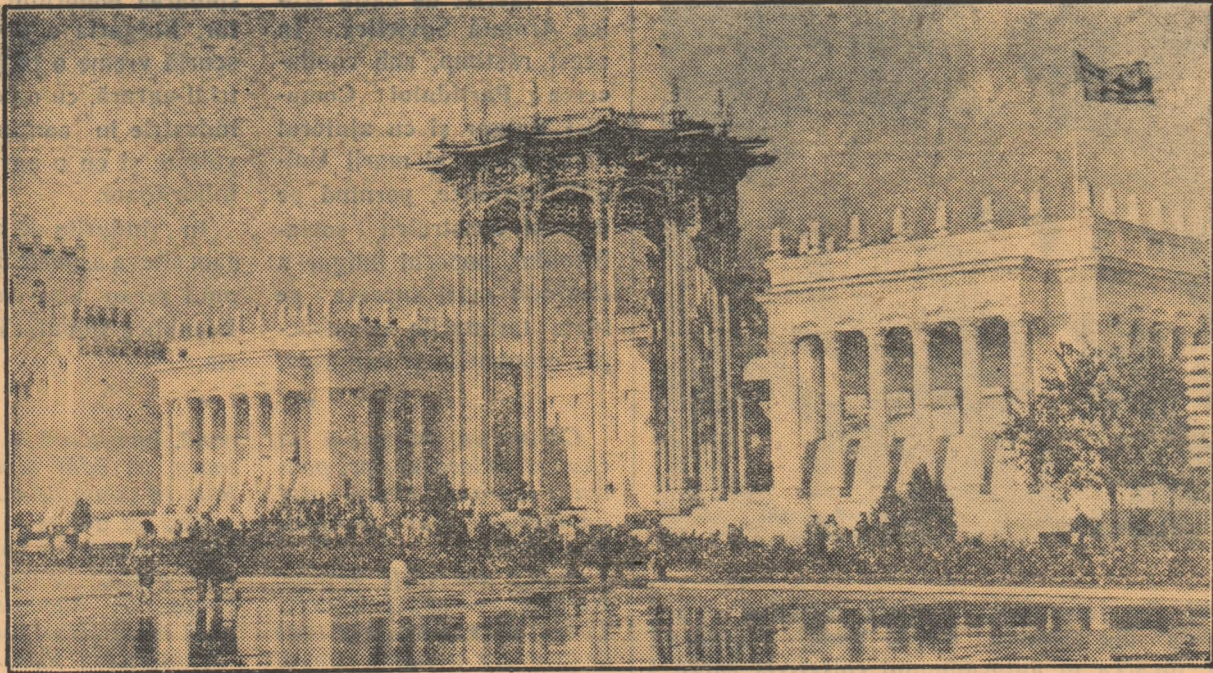

Solistul vocal Radu Vochescu a participat la finala celui de al treilea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori. Pentru măiestria cu care a interpretat doine olteneste, el a fost premiat cu premiul I.

Echipa de dansuri a căminului cultural din Gheorgheni, regiunea Cluj, a fost premiată la finala concursului cu premiul I. În clișeu, echipa de dansuri executînd dansul cu tema „Schimbul de mărfuri dintre sat și oraș“.

Fapte și imagini de la Expoziția Agricolă a Uniunii Sovietice

Pavilionul „Uzbekistan“ de la Expoziția Agricolă Unională din Moscova.

Un agronom participant la Expoziția Agricolă Unională

L-am găsit pe Boris Evstratov, agronomul șef al-sovhozului din Telinskoe, regiunea Rostov, dis-de-dimineață în laborator. Cerceta cu băgare de seamă niște probe de boabe și însemna ceva într-un caiet. Din când în când cîntărea boabele în palmă și zîmbea.

— E o nouă varietate de grâu de toamnă — „priazovskaia“, obținută de noi pe un lot de experiențe — ne-a lămurit agronomul. În anul 1953 am însemnat această

varietate pe o suprafață de 116 hectare și am obținut o recoltă de grâu de 3.370 kg. la hectar. În toamna asta vom însemna grâul „priazovskaia“ pe 2.000 hectare.

...Ceva mai tîrziu, în mașina care ne ducea de-a lungul unei perdele de păduri de protecție, agronomul șef ne-a spus:

— În sovhozul nostru sînt 20.000 hectare pămînt arabil. Noi recolțăm peste un milion puduri de grîne. Dobîndim de asemenea recolte bo-

gate de floarea soarelui, de ierburi și de legume. Totodată la noi e bine dezvoltată și ramura creșterii vitelor. În acest an numărul vacilor a sporit cu 250 capete. Anul trecut am obținut de la fiecare din cele 600 vaci cîte 3.188 litri lapte în mijlociu.

Între timp ne-am apropiat de o arie. Aici se afla agronomul de secție, o femeie tînă, cu o basma albă și cu fața arsă de soare.

— Ei cum merg treburile? a întrebat-o Evstratov.

— Bine — i-a răspuns agronomul Evdokia Levcenko. Planul de colectare a cerealelor a și fost îndeplinit. Am predat statului cu 180.000 puduri mai multe grîne decît anul trecut.

Ca să ne dăm seama ce recoltă de grîne a obținut sovhozul în anul 1954, e destul să spunem că, combinerul Ivan Borisenko, de pildă, a secerat în 12 zile cu o combină „Stalineț - 6“ 240 hectare și a treierat 528.000 kg. boabe, adică cîte 2.200 kg. la hectar.

...Să meargă înainte, mereu înainte, să nu se oprească numai la cele înfăptuite — iată care este năzuința de totdeauna a agronomului șef Boris Evstratov, Erou al Muncii Socialiste.

Ne afl'am împreună cu dînsul pe ogoarele sovhozului cînd a fost chemat la telefonul de cîmp într-o chestiune urgentă. Boris Evstratov a fost pus în legătură cu sediul sovhozului.

— La telefon — directorul, — s-a auzit în receptor. — Pe numele

dumneavoastră a sosit o telegramă de la ministrul agriculturii al U.R.S.S. Sînteți invitați la Moscova, la deschiderea Expoziției Agricole Unionale.

Seara, în biroul directorului sovhozului, Serghei Smolkov, s-au adunat conducătorii sectoarelor de producție, activiștii.

— Sovhozului nostru i-a revenit o mare cinste — a spus directorul. 76 de fruntași vor pleca în acest an la Moscova, la Expoziția Agricolă U-

nională. Agronomul șef a fost invitat la deschiderea expoziției. Dar toate acestea se leagă de meritele noastre din trecut. Noi să vorbim despre viitor.

— Despre viitor am stat eu de vorbă cu muncitorii și specialiștii — a spus Evstratov, cu sclipiri tinerești, pline de vioiciune, în ochi. Acum se pun temeliele recoltei mari din anul viitor. Socotind posibilitățile și rezervele noastre propun ca pînă la 15 septembrie să facem toate arăturile de toamnă pentru culturile de primăvară, pînă la 10-15 octombrie să pregătim ogoarele negre și să facem la cele mai bune epoci semănăturile de toamnă.

Agronomul planificator a făcut după aceea socoteala că în anul viitor sovhozul poate da un cîștig de 3 milioane ruble, în loc de 2 milioane cît dă în acest an...

★

Agronomul șef al sovhozului din Telinskoe, Boris Evstratov, a participat la deschiderea Expoziției Agricole Unionale de la Moscova. El s-a întors apoi acasă cu și mai multă experiență. Iar acum pleacă la expoziție și alți fruntași ai producției din sovhoz.

M. ILIN

În cadrul Expoziției Agricole Unionale, sovhozul „Ventizaria“ din ținutul Krasnodar, a adus un porc care cîntărește 530 kg. El este privit cu curiozitate de către vizitatorii expoziției.

Pavilionul Mecanizării de la Expoziția Agricolă Unională este vizitat cu mult interes de cetățenii Moscovei ca și de invitații veniți din toate colțurile Uniunii Sovietice și de peste hotare.

Securitate DE PRIN COOPERATIVELE SĂTEȘTI

Coroșpondenții ne scriu despre schimbul de mărfuri între oraș și sat

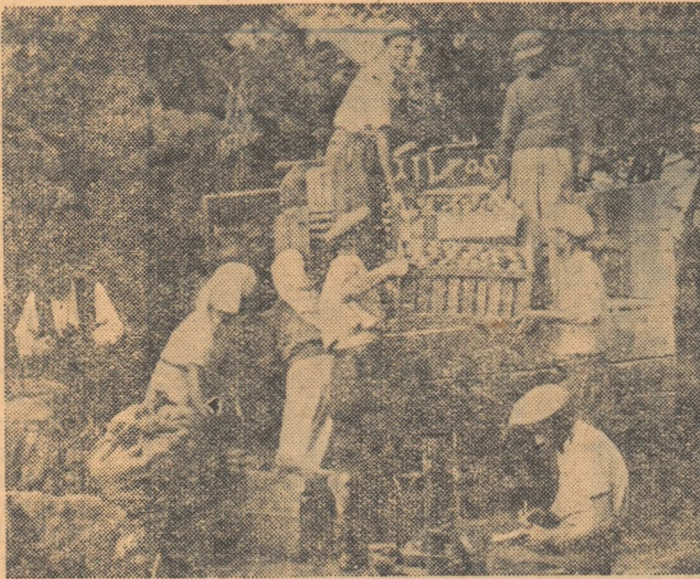
La redacție ne sosesc în fiecare zi zeci de scrisori de la oamenii muncii de pe ogoare. Ne propunem să prezentăm cititorilor câteva spicuri din aceste scrisori pe o anumită problemă:

DESPRE SCHIMBUL DE MĂRFURI ÎNTRE ORAȘ ȘI SAT

„Mulle sînt bogățiile naturale ale patriei noastre. Printre aceste bogății se numără și fructele de pădure, fructe cărora alădată nu li se dădeau nici o importanță. Așa își începe scrisoarea corospondentul nostru voluntar Cioană Gheorghe din comuna Novaci, regiunea Craiova. El arată că dealurile din împrejurimile comunei Novaci sînt bogate în fructe de pădure, fructe ce constituie o adevărată bogăție. Țăranii muncitori din comună — spune în continuare corospondentul — nu le-au lăsat să se strice, ele au fost culese și valorificate prin cooperativă. Pînă în prezent s-au valorificat 10.600 kg. smeură, 4.000 kg. mere pădurețe. Cele mai mari cantități au valorificat țărâncile muncitoare Văcaru Elisabeta și Mateescu Maria”.

Tot despre această problemă ne scrie și corospondentul Furtună Vasile din Vaslui. El ne arată că numeroși țărani muncitori au valorificat prin cooperative mari cantități de fructe. „Pe trimestrul al treilea al acestui an cooperativele din raion au achiziționat de la țărani muncitori 556.000 kg. fructe. Din această cantitate s-au scos peste 70.000 kg. suc de vișine, 60.000 kg. pulpe de prune, 20.000 kg. pulpe de mere”.

Munca și activitatea cooperativelelor satești este variată. Țăranii muncitori

Colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Vasilescu Vasia” din comuna Negru Vodă, regiunea Constanța, încarcă în autocamionul colectivei zarzavaturi ce vor fi trimise pe piețele orașelor.

vînd cooperativelelor din surplusul lor de produse agricole, cumpărînd în schimb la prețuri ieftine mărfuri industriale, necesare gospodăriei lor. Despre acest lucru ne scrie corospondentul Moga Gheorghe. „In comuna Diosig din raionul Săcueni, 13 familii de țărani întovărășiți lucrează împreună 26 hectare grădini. Pînă în prezent ei au valorificat prin cooperativă 7.441 kg. gulii, 14.000 kg. cartofi de vară, 3.000 kg. zarzavat, un vagon șasole verde și peste 2 vagoane varză. Cele mai multe zarzavaturi au valorificat întovărășiții Ștefan Merche, Iosif Nagy și Imre Kun. Ei au primit 37.766 lei, după care și-au cumpărat materiale de construcție necesare gospodăriei lor”.

Din teancul de scrisori sosite astăzi, o desfacem pe ultima. Este a corospondentului voluntar Giulan Ion

din comuna Șelmac, raionul Arad. Iată cum își începe tovarășul Giulan scrisoarea: „In comuna noastră există gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie”. Colectiviștii de aici au dezvoltat mult ramurile de producție și în special ramura creșterii vitelor. De curînd ei au livrat în cadrul contractului încheiat cu cooperativa, 6 porci și 2 bovine, primind suma de 15.076 lei. Cu o parte din banii primiți colectiviștii și-au cumpărat 1.732 metri țesături. Ei au mai încheiat cu cooperativa contract pentru creșterea și vînzarea a 7 porci, 2 viței și o bovină”.

Scrisorile corospondenților noștri scot în relief faptul că pe zi ce trece, tot mai mulți țărani muncitori contractează și valorifică produsele lor prin cooperativă, contribuind în felul acesta la întărirea schimbului de mărfuri între oraș și sat.

Chiaburi sabotori

Chiaburul Gavril Croitoru din Lunca Bradului, raionul Toplița, a încercat să înșele statul declarînd că se află în posesia a 10,51 hectare pămînt, în loc de 23,51 cît deține în realitate. Verificarea făcută pe teren a arătat sfatului popular adevărata suprafață pe care o deține chiaburul. El — împreună cu fiul său, Aurel Croitoru care n-a declarat suprafața de 3,32 hectare, — au fost impuși retroactiv la cotă și impozit, fiind dați în același timp pe mîna justiției.

La fel a pățit și chiaburul Mihai Ujică din comuna Stînceni, care n-a declarat suprafața de 6,34 hectare.

V. Olteanu
corospondent

Prepararea bulionului

Bulionul ocupă un loc de frunte între conservele casnice. Ca să fie gustos și să se păstreze bine, îl preparăm din pătlăgele proaspete, căci cele stătute, acrite sau mușcate, oricît de bine le-am prepara, dau un bulion acru, cu gust neplăcut. Din această cauză nu vom culege sau cumpăra roșii mai multe decît se pot fierbe în aceeași zi. Este o greșeală să punem roșiile rupte să se scurgă de zeamă pînă a doua zi. In felul acesta ele scad într-adevăr mai repede la fier, dar bulionul pierde din gust și valoarea hrănitoare.

Punem la fier roșiile alese, spălate și zdrobite. Cînd pielea lor începe a se răsuci, le strecurăm.

Terciu rămas după strecurarea roșiilor îl fierbem din nou pînă se îngroașe, amestecînd mereu cu lopățica, să nu se prindă la

fund. Pentru a păstra bulionului culoarea deschisă, gustul și aroma, trebuie să-l fierbem în vase joase și largi, iar nu în vase adînci, în care scade încet. Sarea (1-1,5 kg. la 100 litri bulion) se adaugă topită în puțină apă și numai cu puțin timp înainte de a înceta fierberea. Bulionul se pune cald în sticle curate, încălzite. Legăm cu două rînduri de mațe uscate de vită și fierbem ca și conservele în baie de apă: sticle de o jumătate litru timp de 20 minute; sticle de un litru timp de 30 minute. Inceputul fierberii îl socotim din momentul în care în sticlele cu bulion se ridică primele bășicuțe de aer) Astfel preparat, bulionul are gustul plăcut și culoarea pătlăgelelor proaspete și se păstrează neschimbat timp de 2 ani.

ECATERINA TEIȘANU

La a 10-a aniversare a eliberării Bulgariei

Viața unei familii de țărani cooperatori

La 9 septembrie 1954 se împlinesc 10 ani de la eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist de către eroica Armată Sovietică. In acest răstimp, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar și cu ajutorul neprecupețit al mării Uniunii Sovietice, pornind pe drumul construirii socialismului, poporul bulgar a dobîndit mari succese pe toate tărîmurile construcției economice și culturale.

Căruța cu doi cai a lui Gancio Delcev se opri pentru a șasea oară în dreptul hambarului lui Ranghel Kamburov.

— Ei hai că-ți ajunge, Ranghel, — spuse Gancio. Ți-am adus peste trei tone de grîu, orz, porumb și orez. Cu atîtea drumuri cîte am făcut la tine, am împlinit o zi-muncă.

Ranghel se uită la căruțaș, vru să spună ceva, dar în clipa aceea se ivi neașteptat, Zlata, cu o tăviță în mîini, se opri între dinșii și-i poști:

— Ia poștiți, cîte-un păhărel de rachiul! Ați făcut treabă bună pe ziua de azi. Hai noroc!

— Noroc, Gancio! Pentru cooperativă!

— Și pentru recoltă, Ranghel! Pentru recolta bogată din anul acesta!

Au ciocnit și au golit păhărelele. Delcev a lăudat rachiul, a mai golit un păhărel și încă unul, a dat o mînă de ajutor la descărcarea căruței și s-a dus la sediul cooperativei, unde îl așteptau și alți țărani...

Familia lui Ranghel Kamburov din satul Șişmanți, de prin părțile Plovdivului, este o familie de țărani mijlocași. Ranghel a intrat în cooperativa agricolă acum cîțiva ani, cu 30 decari de pămînt (3 hectare) o pereche de boi, un plug și două brațe vînjoase. N-a trecut mult de atunci, parcă mai ieri a fost. Dar cît s-a schimbat viața satului, viața țărânilor cooperatori, viața familiei lui! Au fost date uitării casa părintească lăsată într-o rină, grija neconținută pentru piinea cea de toate zilele, nevoia și lipsurile. Familia lui Ranghel trăiește acum într-o casă

țără agrară înapoiată în trecut, în care cei avuți duceau o viață de huzur pe spinarea poporului muncitor, Bulgaria a devenit în scurtă vreme o țară industrial-agrară, cu o puternică industrie în continuă dezvoltare și cu o agricultură înfloritoare.

In rîndurile de mai jos dăm cîteva aspecte din viața unui țărani cooperatist din Republica Populară Bulgaria.

nouă, luminoasă și încăpătoare, cu odăi bine mobilate. In odaia de dormit a paturi cu arcuri și un dulap de haine, în sufragerie — o masă, scaune și covoare, în bucătărie — o plită nouă și un bufet.

Ranghel a făcut la vremea lui trei clase de școală, după care s-a dus să muncească pe cîmp cu taci-că-său. Acum însă fiica lui, Ruska, învață în clasa 9-a a școlii medii din satul învecinat Belozeme și se pregătește să devină felceriță, iar fecioru-său Kostandin e frunțaș la învățătură în clasa 2-a la școala satului. Are și el visele lui — vrea să se facă cu orice chip inginer! Ranghel și Zlata îl ascultă fericiți și mai cî nu le vine să-și creadă urechilor. Ar fi putut ei oare să se gîndească la una ca asta în anii grei și amăriți ai copilăriei lor?

Acum lucrurile stau altfel. Ranghel Kamburov șade adesea și se gîndește. Copiii învață, iar bătrînii se odihnesc și vād de casă. Anul trecut el și cu neașteptat și au muncit în gospodăria obștească și au împlinit 900 zile-muncă. Cooperativa le-a răsplătit cu dărnicie munca. Ei n-au avut niciodată pînă atunci atîtea grîne, ulei, brînză, zahăr și alte produse. Și pe deasupra au mai căpătat și 4.500 de leva!

...Copii lor pot să viseze în voie. Acum a venit o vreme cînd se înfăptuiesc și visele cele mai cutezătoare. Ruska și Kostandin nu vor crește așa cum au crescut părinții lor, fiindcă ei sînt copiii fericiți ai unor cooperatori fericiți.

Și ca ei, sau chiar și mai bine decît ei, trăiesc astăzi tot mai mulți din locuitorii Bulgariei noi.

Ranghel Kamburov în sinul familiei sale.

După ce Franța și-a spus cuvântul

Colectivistul Marin Colectică din comuna Piatra, raionul Zimnicea, ne cere să-i răspundem la următoarea întrebare: „Ce mai urzesc imperialiștii americani după respingerea tratatului „comunității defensive europene“?”

Iată răspunsul:

Cu toate că au trecut două săptămâni de când Franța a spus un NU hotărât tratatului „C.D.E.“, în toate colțurile lumii continuă să se discute cu aprindere această mare victorie a poporului francez.

Pretutindeni, în Italia ca și în Germania apuseană, în Anglia și chiar în America, masele largi populare sarbătoresc ca pe o victorie a lor votul de la 30 august al Adunării Naționale franceze. În acest timp, sprijinitorii „comunității defensive europene“ sînt nevoiți cu toată furia lor să recunoască că au suferit o înfrîngere.

Trebuie arătat însă că cei care au primit o grea lovitură din partea Franței, fie că sînt milionarii din Washington sau războinicii de la Bonn, fie chiar și slugile americane din Franța, au început să se agite pentru a întoarce mortul de la groapă. După cum se știe, ei au căutat să redeschidă dezbaterile în Adunarea Națională franceză chiar a doua zi după înfrîngere, dar au suferit o lovitură și mai puternică decît cea din a-jun. Cu 418 voturi contra 162. Adunarea a hotărît să amine interpelările pînă la reluarea lucrărilor parlamentare, adică pînă la 3 noiembrie.

Bine înțeles că cel care se agită mai mult decît toți este Adenauer, care încă din prima clipă de la aflarea vestei a ținut să spună că Germaniei occi-

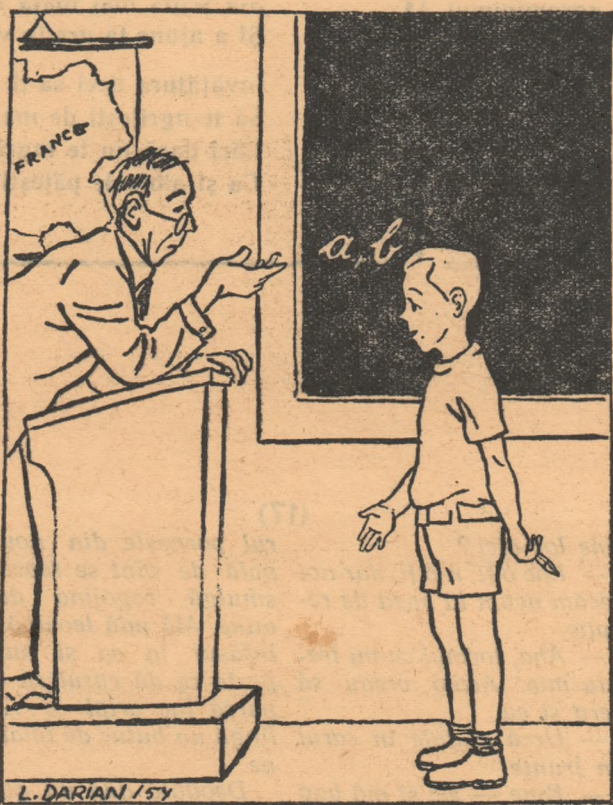
dentale trebuie să i se dea dreptul de a se înarma fără nici o îngrădire. Dealtfel, într-o formă sau alta, aceste pretenții nebunești ale lui Adenauer sînt sprijinite la Washington, unde se pregătește încadrarea directă a Germaniei occidentale în pactul Atlanticului de nord. Pentru a se ajunge la acest scop, ministrul de externe american, Dulles, a cerut zilele trecute să se convoace o sesiune extraordinară a consiliului pactului Atlanticului. În ce-l privește, guvernul de la Bonn își permite să dea comunicate în care.

intr-o formă abia mascată, să ceară dreptul de a reface Wehrmachtul hitlerist.

În general la Washington cercurile oficiale dau să se înțeleagă că S.U.A. se va sprijini în planurile lor în Europa mai mult pe Germania occidentală decît pe Franța. Dar chiar diplomații americani sînt nevoiți să recunoască că Franța „deține cheia“ reînarmării Germaniei occidentale. Ori este limpede că poporul francez se va folosi de această cheie pentru a încuia în propria lor cursă pe cei care urmăresc reînarmarea Germaniei occidentale. Chiar

mareașalul Montgomery, unul din adepții înfocați ai tratatului „C.D.E.“, a fost nevoit să recunoască că prin poziția ei geografică. Franța poate face mari greutăți în calea reînarmării Germaniei occidentale.

După cum vedem, lucrurile nu merg chiar atît de ușor pentru cei care vor să pună din nou pe picioare armata hitleristă. O seamă de declarații ale lui Adenauer, din ultimele zile, dezvăluie strădaniile imperialiștilor de reînarmare cu ori ce preț a Germaniei apusene. Declarațiile lui Adenauer cuprind insulte grosolane la adresa poporului francez. Indignarea populației din Franța este foarte mare. Iată deci în ce situație jalnică se află susținătorii reînvierii militarismului german, după lovitură pe care le-a dat-o cuvîntul Franței. Ei uită că votul Adunării Naționale franceze nu este un simplu vot parlamentar, ci este însăși dorința popoarelor europene, care au suferit atît de mult din pricina militarismului german, încît sînt hotărîte să nu permită nimănui să readucă pe lume chipul hidos al fascismului hitlerist. Popoarele, știu că există o cale bună pentru asigurarea păcii și securității în Europa, calea propusă de Uniunea Sovietică. Iată de ce în Europa s-a creat o mișcare atît de largă, care cere nu crearea de alianțe agresive a unor grupe mici de state, ci crearea unui sistem de securitate colectivă a tuturor țărilor Europei, așa cum a propus guvernul Uniunii Sovietice.

DUPĂ VOTUL DIN ADUNAREA NAȚIONALĂ
FRANCEZĂ

La o școală din Franța:
PROFESORUL: — Ți-am spus să scrii primele cinci litere din alfabet și tu ai scris doar A și B.
ELEVUL: — Păi... C.D.E. nu mai există!
(Reproducere din „Contemporanul“)

Carnet extern

Noi atacuri ale piraiților ciancașiști în spațiul aerian al R. P. Chineze

La 4 septembrie, un grup de avioane de vânătoare aparținînd forțelor militare aeriene ale bandelor lui Cian-Cai și au pătruns în spațiul aerian chinez, deasupra insulelor Daten și Siroten și după ce au aruncat 9 bombe s-au retras. De asemenea, în dimineața aceleiași zile un alt grup de avioane ciancașiștii a aruncat bombe deasupra teritorului chinez. Unitățile chineze de artilerie antiaeriană au doborât un avion și au avariat altul.

O delegație de juriști englezi a sosit la Moscova și o delegație parlamentară engleză la Varșovia

La invitația V.O.K.S. și a ministrului justiției al U.R.S.S., la 4 septembrie a sosit la Moscova o delegație de juriști englezi, pentru a lua cunoștință de organizarea justiției sovietice. De asemenea, zilele acestea, un grup de laburiști englezi, membri ai Camerei Lorilor și Camerei Comunelor a sosit la Varșovia.

In satele Turciei se schimbă copiii pe vite

Trecînd prin satul Cincin din apropierea Ankarei, corespondentul ziarului turc „Ullus“ scrie: „Venind în acest sat, te crezi cu 4—5 secole în urmă“. Aceeași situație grea o întîlnim dealtfel în toate satele Turciei, deși această țară are mari întinderi de pămînt roditor. Mizeria în care se zbate țărăimea turcă se datorește în primul rînd relațiilor feudale dintre marii exploatare și țărani robi pe moșiile acestora, precum și politici de cîrdășie dintre guvernul turc și cercurile imperialiste din S.U.A.

Astfel, peste 77 la sută din pămîntul arabil al țării este stăpînit de moșierii exploatare. Din cele 17 milioane de țărani, 12 milioane sînt lipsite de pămînt sau au doar un petec de pămînt pe care nu au cu ce să-l lucreze. La 8 familii de țărani turci revine un singur plug de lemn, iar plugul de fier este o raritate. În peste jumătate din satele Turciei nu se însămințează grîu și foarte mulți dintre țărani turci nu au cunoscut vreodată gustul pîinii.

Viața copiilor și a tineretului din satele Turciei este dintre cele mai triste. În fiecare an mor 400.000 copii, fără ca guvernul să ia vreo măsură de îndreptare. În timp ce cheltuielile militare ale Turciei s-au ridicat la 1.800.000.000 lire, cheltuielile pentru învățămînt reprezintă abia 2 la sută din bugetul țării.

Nefiind apărați de lege, țărani turci sfîșiați de foame și lipsiți de orice mijloace, ajung la acte de disperare. După cum arătau ziarele „Batani“ și „Akân“, o femeie și-a vîndut copilul pentru 30 lire și un tată și-a schimbat copilul pentru o vită. Jugu greu al asupririi îndreptate pe oamenii muncii de la sate. Țărani turci își dau seama că nu vor mai putea obține nimic de la cruzii lor stăpîni, fără luptă. De aceea, tot mai mare este numărul țărănilor turci care se alătură luptei muncitorilor împotriva asupritorilor. Ei nu se sperie de gloanțe și închisori și intră pe pămînturile moșierilor ca să-și facă singuri dreptate.

La 24 august, președintele Eisenhower a dat putere de lege proiectului cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii, prin care se răpește poporului american ultimele rămășițe ale mult trîmbițatelor drepturi și libertăți politice. Pentru prima oară în istoria Statelor Unite este interzis un partid politic și se admite în mod oficial înăbușirea libertăților de a gândi și de a avea convingeri politice, prin măsuri teroriste.

Cuprinși de furie și de frică, în fața mișcării mereu crescînde pentru libertatea popoarelor, înspăimîntați de înfrîngerile suferite în politica lor de forță, stăpînitorii trusturilor americane, întocmai ca odinioară Hitler și Mussolini, recurg la legi anticomuniste. Ei cred că prin interzicerea partidului comunistilor vor putea opri ca ideile păcii și libertății să pătrundă tot mai puternic în S.U.A.

Cu toate amenințările, închisorile și persecuțiile suferite, comunistii americani n-au încetat o clipă să fie adevărați patrioți, să apere interesele poporului, să demaște fără cruțare nedreapta orînduire socială din țara lor, să arate lumii întregi pe aștătorii la un nou război. De frica adevărului, guvernării americani scot Partidul Comunist în afara legii. Dar adevărul nu poate fi ascuns de nici o lege. Însăși unele ziare americane recunosc că democrația din țara lor oferă lumii întregi un spectacol jalnic.

Oamenii cinstiți din America și din lumea întreagă învață să cunoască și să urască din ce în ce mai mult așa zisa democrație americană. Ei au trimis scrisori de protest în care își arată simpatia și solidaritatea față de aceia care cu riscul vieții lor, poartă cu hotărîre steagul luptei pentru o viață liberă și fericită. În lupta lor, comunistii americani nu sînt singuri. Lor li se alătură muncitorii din Anglia și Italia, savanții din Belgia, docherii din Franța, oamenii muncii din țara noastră și toți luptătorii pentru progres. Oamenii simpli din toate țările își dau seama că înăbușirea libertăților democratice în Statele Unite înseamnă pregătire de război, planuri de cucerire a lumii. Este limpede pentru oricine că numai împotrivirea unită și dirză a popoarelor poate zădărnici acțiunile nebunești ale reacțiunii americane.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Trebuie să se mai gîndească...

Sfatul popular al comunei Glod, raionul Dej, s-a gîndit să facă o școală. După aceea, s-a gîndit să strîngă fondurile necesare. După strîngerea fondurilor, s-a gîndit să nu lase pe mîine ce poate face azi. Și n-a lăsat-o pe mîine, ci... a lăsat-o de anul trecut.

Auzind că elevii învăță înghesuși într-un lo-

caș cu totul necorespunzător, sfatul popular s-a gîndit anul acesta, din nou la localul școlii. Pe urmă s-a gîndit la fondurile pe anul acesta, căci cele de anul trecut nu se știe pe unde or fi rămas... „repetente”. Și pentru ca școala să fie cît mai frumoasă, au hotărît să i se facă un etaj. N-au pus ei încă temelia, dar ce, parcă

strică un etajel?

Însfîrșit, după doi ani, devizul e gata, planul e gata... numai școala nu e gata! De ce nu se face? Nimeni nu știe! Ce se știe însă bine e că „gînditorii” de la sfatul popular din Glod au o atitudine care oricum dă de gîndit.

După o corespondență trimisă de
Rusu Augustin

Dragă Albinișo,

Sîntem victimele agentului agricol Marin Stoian. Vai de capul nostru... A, cît p-aci să uităm să ne prezentăm! De fapt ne e aproape peste puțință în halul în care ne aflăm. Sîntem niște biete plante furajere: sfeclă și porumb. Mai exact: am fost. Am fost destinate pentru reproducătorii comunei noastre, Vela, raionul Pleni-

ța. Am fost, pentru că acum nu mai sîntem. Acum sîntem sortite pieirii, înăbușite de buruieni, fiindcă nimeni nu s-a îngrijit să ne prășească de cînd am fost însămînțate! Sămînța noastră se-ntinde pe cele 4,50 ha. ale lotului zootehnic. Mai precis se întindea, fiindcă acum se întinde nestingherit știrul, pirul și susaiul...

Înțeapă-l cît mai curînd, Albinișo dragă, pe agentul nostru agricol, și lecuieste-l de boala nepăsării, poate că așa învață și agrominimul, fiindcă pînă acum n-a dovedit că-l cunoaște!

Un grup de plante care se înăbușe.

După o corespondență trimisă de
C. H. Dumitrescu

ALBINELE ȘI URSUL

(FABULĂ)

În scorbura stejarului cel mare
Munceau albinele fără-nctare
S-adune-n faguri miere. Sub tulpină,
Un urs care-și făcuse vizuină
Strigă albinelor robotitoare:
— De ce vă osteniți atita oare?
La ce să faceți faguri zeci de mii?
Ce, numa-n faguri mierea poți s-o ții?
Atita cît s-adună într-o vară
Ar sta în scorbura și fără ceară!
Și-au zis albinele: — Da, da, surate,
Să știți că moș Martin are dreptate!
Și, vrînd să-și facă munca mai ușoară,
Au pus grămadă mierea, fără ceară.
Dar scorbura fiind putredă toată,
Ba pe alocuri chiar crăpată,
S-a scurs mai toată mierea prin tulpină
Și a ajuns la urs în vizuină.

Învățătura deci să-ți fie:
Să te-ngrijești de magazie!
Căci dacă nu te îngrijești
Ca și albinele pătești.

VICTOR PIȚIGOI

EPIGRAMA

În comuna Galicea Mare,
raionul Băilești, cele 5 hectare
de griu ale sfatului popular
stau neseccerate.

Vrednici oameni sînt la sfat
Scriu, fac planuri și dosare,
Se gătesc de secerat
Mai în iarnă... pe răcoare!

★

Ghicitoare

Cine bea în beci de zor
Cu contabilu-ajutor
Băutură care nu-i
„Pentru nasul ori și cui?”

(Pe spun că s-a terminat).
le beau bere, în timp ce țărănilor
Bogda, regiunea Arad, care
tabil Vuta Petre din comuna
Gruici Nicolae și ajutorul con-
(Președintele cooperativei).

Scrisorile lui Ilie Tomășu

Acum, ce-mi zic: tot ma
aflu aici în comuna Pogoa-
nele, ia să văd, bre, cum o
fi pe la baza de recepție
din raionul Pogoaanele, re-
giunea Ploiești? Cînd s-o
iau la picior, — unde se
pune pe-un potop, de
zici ce-i asta!... Și dă-i, și
dă-i, să inee lumea, nu
alta. Mamă doamne, ce for-
fotă, ce zăpăceală se făcu
atunci la aria de treier.
M-am apropiat în fugă de
un convoi de care. Oamenii
aruncau rogojini peste ro-
gojini să acopere griul.
Mulți se băgară sub rogo-
jini și sedeau în care. Ia
să mă bag și eu sub o ro-
gojină de asta — imi veni
în gînd și mă apropiai de
un om.

— Bre nene, e și pentru

mine loc aici?

— Loc o fi, n-o fi, dar noi
plecăm acum la baza de re-
cepție.

— Aha, tocmai ce-mi tre-
buia mie. Acolo vreau să
merg și eu.

— Urcă matale în carul
din frunte.

— Bine — zic și mă bag
sub rogojină, sus în car,
peste saci. Deodată aud
pași în apropierea carului.
Cineva urcă, apucă hățu-
rile și, plescînd din limbă,
indeamnă „haide călușii!”

Carul hodorogeste, ăla
din car plescăie din limbă,
mergem, haida-haida, hai-
da-haida și deodată carul a
stat. „Am ajuns la bază,
imi zic”.

Aud scîrșit de porți. Ca-

(17)

rul pornește din nou. O
pală de vînt se repezi să
smulgă rogojina de pe
mine. Mă udă learcă. Mă
înfășur în ea și nu știu
peste ce dă carul cu odată
parcă fac aripi și... cad
lingă un butuc de tăiat lem-
ne.

Deodată aud un glas de
femeie:

— Măi Ioane, a căzut
rogojina. Ai ceva în ea?

— Am pe dracu ghem,
ce să am? Tu dă zor să
descărcăm sacii în magazie
pînă nu bagă ăia de seamă
că am întins-o.

Abia acum mă dumiri-
sem. Fără voia mea, ajun-
sesem în curtea chiaburu-
lui Ion Beju. Au găsit și pe
cine să pună cap de convoi!

Ia să-l fac o poză și
ăstăia, imi zic eu. Văd fun-
dul de răsturnat mămăligă,
al chiaburului, în gard. Mă
caut în buzunar și dau de o
cretă. Ies eu de sub rogo-
jină, dau pe după niște șuri,
iau fundul și scriu:

LA ION BEJU
BAZA DE RECEPȚIE
Duc firma asta și o agăț
în gard, apoi plec la sfatul
popular.

Nu peste multă vreme
aud pe un țăran întrebînd:

— Bre, tovarășe Grigore
Mihalașcu, bre, colectorule,
de cînd ați mutat baza la
chiaburul Ion Beju? Cine
l-a pus cap de convoi?

— ...!!

— Cum? Ce? Secretarul,
președintele, ei l-au pus
cap? Vai de capul lor...

DIN ÎNTIMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (18)

(Desen de F. Calafeteanu)

Moș Ardei:

— Nu trîndăvi Nae, scoală
Că-n ogor ai o comoară!...

Nae:

— Cu-o casma o scot
acum!

Moș Ardei:

— Nu, ia plugul că-i mai
bun.

Nae:

— Moș Ardei, comoara-i
rea
Tot nu mai dau peste ea!...

Moș Ardei:

— Nu degeaba-i asudat,
O găsești la secerat,
Căci glia bine lucrată
I-o comoară-adevărată!